

Tarr i Tidem brukades i vissa arta bokas förfärt mycket
av mänska om bokarna var auseerde var det en vid sin
läggd. Mänska bokar lekta när som råkt. Vid vadana
tillfälle lekta både barn, ungdom, ak äldre. Det fanns även
vinna s.k. dryckes bokar vilka lekta i drycken fog. Vidare
fanns det bokar, där krest al x tycka spelade en viss roll.
En dryckes bok som fanns lekta om jolen var följande.
Sedan mannaen vid komme, tog man en gräs "bälting"
(kapp) ak städde sig mat i galund varpå man sprang
runt, runt kappan under och städde sig mat den sista
ak häll på att springa runt, tills man yr al astmatta
fall i kult. Si var det nästa manens tur att kora fallt
i kappan. Den som kunde hålla på och springa längst
kan ansägs ha sam kraftigast. En gillek som är gamla
gammal än ännu den man ärnum i vissa dager bokar eller
damar, di man hand i hand utvägen runt och sjunger: "Du är
det ju igen, du är det ju igen o.s.s. Denne gillek har lekt

Skars

Tars

Ö Karstorp Ostgöta född 1933

2 1978. Grav C. Andersson

3976 Kvinna av Järven och dess Wilson
född 1854 i Ö Karstorp

i många av tilltak, och kvar alljämt, och kvar alljämt
i vana hygder, att sällan gammal var myn. Så här dansen
ikring Julgraven har väntat sedan många, många år
tilltak. Men snygga som mycket själv i dansen kring var:
"Julgraven var den är vi fin i än". Annandag jul på morgonen
brukade man rida Steppen. Det är tal ryttare reda från går
till gårds där de på hästryggen själv x Steppans dina. På
alla platser blura de hygderna på färgkärring. Det i de flertalet faller
komma Rörarna och uppåt doftar utan ryttare. Ty den ena
läge spridda känslor där i hygden reda iakt kvarande det färskam
färstän även Steppans ryttare som ej gavnde spret, och var
det då mycket väntat att häcka på. Omycket ens tappa
fall kom Steppans rytt färskamma cirka i våra dagar
i vana hygder. Hälften mellan jordgögen och annan och brukade
aldrig gå till en annan grannan eller dykt, hittills för att man
gavner kl. 2-3. och göndat stället, sedan Djuren, ryttar Djure
saga x stället om, varpå de åter anlägts de sätta, och när

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2

ägaren till stallet kom upp för att hälsa gjöra i armen i
 stallet var allt fört. Det här var en undan men van
 gjort det. Tidens hände det att när en person väntade i
 ett dyktigt ände har en grannen sanna han vid sin hem-
 komst att han ejer stället fört fört, kom be gäst att
 grannen. Tidens bliva vätjärna vännar hela mitt i
 arket att ägaren av hemmet till stallet att de blivit
 hukade med mat och dryck. I vissa fall brukades det kringas
 avta i frånvarande ställer under denna natt. Då kom en
 person hem några av dem gjorde han bekant att nästa i stallet
 denna natt, ty manen kunde han när han på morgonen
 kom upp till stallet finner hela gården huren
 in i stallet att foder och kreaturmat brukades in
 bland gården tills att djuret lätt från sitt hinksel
 eller smartrörelse krammar med gården. Detta var ju
 ett sätt som mycket brukades av vänner, men därvid
 var inget att hävda, så var ju sedan vad fogen stod

måttlös härenat. Iulastan skader mycket vid ske-
puhe, för att bringa lycka för nästa år, för att fin-
handa trallor under året m.m. Under juldagen, myrådagen
länges prediken sitta man ej già bort utan i kyrkan.
Detta var i äldre tider. Såsom skänkt att gå bort under dessa
tre dagar. Under jultullen fick ingen från kung
gi alkohol till huset. Då hadde man att hitta kar
gulen ur huset.

Vrakan mellan jul och nyår brukades en liten som
hette già "jula språke". Den del personer, föra i sällskap
höddde ut sig i alla möjliga former, vällade sig i an-
seket eller lura masker, med ett sagt, gavde sig
men eller mindre aigen käntliga. I sällskap gick man
så fram gård och till gården. Där man såhöde sig han
alika ärenden. I telan hade man en harpanke
med att spela en litet. Det var nu det fanns i
tanken att ej bliwa igen hänt. Det angår som skänk

att blixta igen hänt. Det hände till en annan anledning
 att jultärkorna skulle huktas på det rikligaste. Men nu
 det förekommer ännu i våra byggor, men endast i
 mycket enskilda fall, så härmed den yngre befolk-
 dingen. Därför är man nu hukad i mycket ha-
 rt och ga "Lundahus". Det brukar sas var mycket
 allmänt var att "skjuta urjar". Således sas (ad.)
 man i Skaror från 2 till 3 personer upp till 50-60
 alla fanns sas) gär. Så gick man från gårds till
 gårds, där alla sade skjata och satt på man
 Island var skyttarna placrade runt dea byggorna.
 Sedan man skjutit sparade man så fort man kunde
 bort i marken. Det gällde nu att vara knick i vändningarna
 ty därför ägare och personal gjorde om allt vad i deras
 förmöga stod för att få sätta skyttarna. Eka sas
sakn sas det var för skyttarna att blixta in sätta, eka
sas sas ära var det för ägaren att få tag på skyttarna.

Det enklaste sättet var att få tag i båssan, ty då fästde
 alltid skyttarna frimilitet efter de skyttar som komma
 in på. De komma rekligt haklade (med sprit, kaffe,
 och om...). I vissa fall sprang ej skyttarna utan stan-
 made till man kom ut. Det var sådana som var
 begivna på sprit. Skyttarna komma i de flertalet fällor
 det lät kennade att många alkohol intäffade. Om i
 vana dagar förekommel alkoholen mycket hyckling, men
 ej i så stor skala, att de komma skyttarna ej så rikligt
 haklade i helle. Ryändagen fick man aldrig förtaga
 sig något alkoholigt ty då fick man alkohol rest och
 sedan mellan mynnin och knut hällas mycket stora
 julagillen far väckt vänner och granlar. Om knut
 gick man omkring och haklade in julkonstan. Detta
 tillgick på jägande sätt. Man gick då tyft man kunde
 till en granskog e. s. där man haklade uppmede darran
 och haklade in knutan, varpå man hördej försvarar

i mörkret. Hitt gjordes nu sär att få tag i den som
kastat. Fick enan tag i huvudet, så blev det rikligt
med förgiftning för "kastaren". Skutten bestod av alibis
färnebit, en tröja knutte med en lapp där det stod skrivit
alla platsen den varit på om kvällen, en flaska, en härdet
m.m. Den som sålunda fäst en knuta hade att
gå till domstolen ställa och kasta den.

Felik hade sin egen bok. Varan hägtningen kom
hade man stoppat upp en "fekugubbe". Rikliga blader
stoppades upp med rahn o.dy. Sånd fanns och Pratt
så det liknade en riklig mörnrikhet. På kvällen följde dagen
fanns man en gubben med att leva i flickan, varför man
ställdes hanom upp åt en darr som gick in i hos en
granne. Här grannen uppsökte darren och hittade gubben
i flickan. I sön tur fick man den där gå till nästa
plats och stoppa gubben, efter det att brunt i flickan belönats
med längre. Denne sed är nästan alltid uttalad om.

Om påsken brukade man geva varandra påskris.
I morn falck var uppstigna på morgonen, brukade en
person, ett barn, en tjänare, förelle mer ge från sang
till sang, rycka tilltarna ut och geva den ris i bala
ändan! Riset var några vackra tjärk huvifar som ställt
i vatten så spöda vad vara ukunnna, och som pry-
ligt användts med ett tiden lant. Detta var en mycket
urgammat (ik eller vd), som nu aldrig har förrunnit.
Vidare brukade man under påsken prata om sön hunde
äta flert ägg. Stora mängder ägg konsumerades, så den
som hunde äta de flesta ansågs såsom starkast
Vidare mångafton brukades hässna Väckern mångafton
Detta bruk har nästan försvunnit men på de sista 2 a
i åren har det blivit mycket allmänt igen. Regel
var att ris al gamla färdtunnar på en häjd, där de
brändes på matten, och sedan syns ut mits vid Viking
Vidare brukades denne kuall i regel hållas utom jille

Där mycket pris konsumerades, ty denna kväll skulle
 man dricka "mårg i hem" Kystkanner och åter mäng till
 hälften eftersom att detta kväll. Vidare brukade man
Sjunga måj. Hela männen inom området man att
 sjunga brajanen och Vallars promässaftan som lades in om
 i trapp, varvid man gick från gårds brol till gårds och själv
 "Maj är välkommet här hit om vi hämtar er" etc
 På Vallars platsen förfärgades man det med mat och dryck
 och det med kantuler till ägg. Äggen sätts sedan sedan
 och får de ihop som lades ned en hult sedan ett start
 gitte för alla sångarna. Idrötlarinnens mässaför afton skulle
 undanarna gå till shogn och sjunga "rävungenar" vilka
 skulle vara fädda vid värmlands TD. Samma kväll
 skulle undanarna gå till shogn och placka muniken.
 Muniken är en liten kedjväld som om den plackas vid
 denne lit på året med fär en angemänt deff sedan den
 blivit Tarr. Muniken händes sedan i fiskarna under

Skrivet
 vid förra
 vid Östra Skedvalls
 1950-1953

Skriv
Foto
Örketofta Skäby 1933

10 Förvar C Andersson
3976 ber. Josephine Skäby
f. 1854 G. Örketofta

Wa året där den tjänst gjorde istället för morgonens parfym eller den klockan. (Underhållning missänker emellerd starkt att läsa åren: "Första rörelsen är det "Plaka omvärlden" endast var det uppmunt ärendet. Själv ärendet var nog en kurdis) Första Torsdagen
i juli är hela fredagen i juli var allmänna fridagar i vissa arter. Det var det sommarmarknaden i Härby och Östra. Det hänter alltid höstvärp från det året och den dagar varo alltid beständiga till följd av midsummaraffären brukades onjutning blott att resa och bringa den sista danssolen man klev in i mitten av den tills längst fram på morgonen vid sommardagen. Den 24julien var det Michaelis, tjänstarnas fredag. Den 10januari var det Christens afton, då alla i landet skulle braktares med glas. Fastlagslördag skulle alla braktares med mycket stora bullar s. k. "fastlagsbullar" ja detta var endel tiden och sedan månader under Prästtiden.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

10

A de sk. gulagillen brukades kva akta slags lekar
f. ex. "syttan manor" då samtliga deltagare sattes par om
par. Man rapporte sic: T ee en ett par kette. Var och
hulda, så rapporte man det ek pa. Var hulda mäste da
lämna var och sätta sig hos den som rapporterat. Så var
det var tur att rappa till sig en ny komrat o.s.v.
Senliga lik växel som de flesta andre ersättte nog
den nuvarande dansen. (Många lekarskaper för ljust
knäts (äktenskyp) vid dylika tillfällningar. Vidare
förekomm vid dessa gillen ofta flertalet ringdanser men
men sällan richtig dans, men ofta sång. Sedan kunde
man ej bara förra major spull, utan även sedan få att
skaffa en färgsageranka för ljust, samt icklant för vissa
tyvars skell. Om med tan man brukade unga pojkar
få sina krafter genom prav, T ee fyra tunja stenar
eller att sk. "vipa skank" Dessa pojkar lade sig sida
vid sida, men med rummet åt var sitt håll. Så låg

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

11

man sida vid sida och lyfta upp var ih ~~eller~~ bens
 (höger höger ben) och järnklok med handen på tag i den
 andres ben. Men som först kunde få tag om den
 andres ben ansågs sedan starkast, icke? Han lyckades
 ske motståndet över förtärt. Denne brukades mycket
 på 1820-talet. Vidare hade en han sig på marken
 en annan lade sig åtta på hans rygg, samt stek armarna
 under hans ~~under~~ armar och upp om nacken där fingrarna
 knäppte, och den undant liggande karen (hunden) hängt spänd
 nedat. Lyckades man den undantliggande karen riva sig upp, trots
 den andres motstånd, ansågs han ju stark. Vidare likte
 som förflyttes han: Hare och jägare "Klubb" "Puff i graven"
"Per i skolan" m m. 11. ande Vidare brukade man taga
magtag "lukag" "ryggtag" "avrent tag" "nedentag", detta var
 ju trattning och man menade att på vilka tag man hade
 om sin motståndare. Därmed hälft armarna runt hals
 ryggtag hält om ryggen. Kragtag hält annan taget

i roekkragarna. Över Teg, hade man de båda äventa
Togen och nedansta Togen. De båda nedre Togen. Över Ta
Togen används särskilt hästtöget på den tiden.

"Per i Håla" Detta är en ring av halm ett
rumt hål i jorden vändna. Alla deltagarna hade en kopp i
handen som de håll i hålet. Ett säl fanns mitt i ringen
som gick "öuk" med en kopp i handen uppe i ringen.
Där en liten kula sätts som går i skelle förråke
med kulan ned i hålet i mitten. Som hjälper säl han
att vända kappan runt ej händer ca. Deltagarna skulle
med sina kappar försöka hindra hanan att riva,
men den som gick kunde stikta sin kopp i det säl
med ägaren förråke hindra kulan, så blev han ägare
 till hålet, al den andre fick gå i hans ställe.

"Putt i graven" lektes på en hög där ett dike fanns in
en a sidan. Man hade här målat ett svart varje ån
och en person gick mellan målen. Deltagarna skulle nu

springa ur det ena snäckan i det andre. Den som
gick skulle så försöka få tag i nioan och putta
hannan i graven, tyckas detta, så var han fö-
tan att gå, då den puttade fick gå i hans ställ. Därpå
var spelade en vin rull vid denna tiden
"Hare av jögar" Den jögare med en kepp i handen, de
övriga tillvarorna var hajar. Harna spred sig runt
och var och gärde sig på olika platser i skogen och
snår. Tyckes den jögaren hitta nioan hare och tröva sin
hannan med häpperen var han skytten, och klev ut
med, och skulle hjälpa till att infänga de övriga
harna. För flera hajar jögaren skyttat in till kunder
fick han, och i sättet kunde han få tag i de övriga
harna. Jögaren blev ej fri förrän alla harna var
skyttade, och den sista skytten fick bli jögare nästa
gång.

"Gökble" Den personen ställde sig ned runt et område

väggen, under det de ärriga gämda sig bland hundar
kunstar och dykt. Här alla varia gämda händer en
viss liten som var signal till den som "stod" att han
fick se sig omkring. Kunde han se någon skulle
han springa till väggen och stå ett steg i den ena
och säga: "Klubba här vi" - man not på den personen
han saj. Kunde någon av de andra gömda blixt
förs att klubba i väggen för den som stod, så var
dina fria den som fanns borta klubbat fick stå nästa
gang.

"Blind back" Den som skulle gå borten från ögonen
så han ej kunde se de ärriga deltagarna spred sig
i det rummet. Den blinda skulle nu försöka få tag i
nåjan av dem och genast att känna på dem
sega men det var var det rätt, så fick den Tagne
gå blindback nästa gang.

Dragkamp förförts mycket på 1860-talet. Man

Tälde upp sig i huvudet och kva många i varje
tag vareför man drog i ett rep. Sådant drag kom från
vara att det hänt att i regel varar dragningsjämndskaka.

"De fingerback" (man drog med varandras kräkta längs fingrarna
dels längs finger som fäkt rätade upp sig hade förturatt).

"De skarpa" (man drog med handen alla fyra fingerarnas kräkta
den varar finger fäkt rätade sig hade farvat. I bland
då man drog knap eller skarpa, drog man varandra
runt runt och gav en man i nästan vilket ville ge
sig

"Trumback" (man drog med de armen siktades mot
kräkt armen).

"Kryta arm" (man håll var sin arm rakt upp mot
armhäxan stödda intill varandra på ett bord. Man bröt
så att var sitt håll, så den vars arm fäktades jämte
bordet hade farvat. De fyra fyra sista kryttorna
gick ned omkring redan på 1700-talet, men även på 1800-

Tidt, då man sätte upp sprit. åt m. m. till den
eller de segrande.

Då jag nu är i gäng med att tala om gamla tider vill jag
även tala om den lantbrukarna (hade det i förord) och
lantmännen har det ju som bekant skrivit flit närvärande
men: int' ant' som ej kunnat vara värre "detta ett gommat
av sten. Vara förfäder bekräftar har ju önmak ej bekräft
kännas vid. Jag kan fått det ur en gammal Sköndrapart
från år 1833, skildes jämst 100 år gammal. Sköndraparten
var från detta landet att tala hoppa varit föga glädjande för
den tiden också, då det ju är allmänt verkligt att år 1832
var ett extremt mördar. Hade man hoppats på bättre tider
så gau Sköndraparten föga hest. Skönden har i år snart
sitt varia dälig. Nu här har man blott fått $\frac{1}{3}$ mat i fjär
Vintern var hållat att farr och sommaren rustig och med
stark Torka. Dagen är dälig och sandregn, där denne
sås han fått alldeles ut. Vete är tift i skräck men bättre

Kärna. Käret är häst men därre än farra året
 din årtid al vinkr är givande. I norrländ kan häst och
 större delt förtärt häll skörd liksom 1852. Gladal är
 brönas svin i alkoholterna som kunna glödja sig åt en lösande
 patatinsuppsättning. Skulle ett brönasvin förlorad intieppa, vilket
 är mindre tråigt, vet man ej vad man shall göra med så
 mycket pålats. Kan passera landet som uträdd 1000 tunnor
 patatins kan fått 14:de kärnet. Här man beröks man & kärnan
 efter varje tunna, så far man, sedan rödelat är undanregelt
 ären 20 000 kärnor brynnas en arongräns läst för alla
 myckhetvänner. Man väntar slippande priser på all sida
 vilket är häckanmet, då lantmannen en läng tid nästan
 fått skänke hant sin säd. Veder står i marknaden med
 10 Pr. Rågen i 6-6:24 tunnen osv. Då nu häst och
 större delt förtärt skördens, främst då i norrländ, al spannmisten
 är så låg i det landet, men givetvis med patatins kunde
 den bättre användas till bröd. Rågen kjen är väl patatinen.

19

annat till annat är kronan i sin karinare och krigare
 man kan så mycket patetis att hällare, grupper av byppen åra
 fullt hos sånt passionater som Tarpare. Men han ej
 förra dem, varfar ej je de lungrande som nu får
äta agnar och masor Hcel han den ej händas om den
 han matas till nyät al ge en utmärkt föd.

All seder prisen skulle già upp berannas. Ragen gick upp
 från 6-6.24 till 11 Rr. Karvet från 5.24 till 7.24 o. s. u.
 Patetis därmed kunde man få för 30 tunnor Rögra bin-
 ones och prisen från denne tid ha förfjöras att omräknas.
 Karvet mellan som sagt vid 7.24. Staven 3.24. Körna 7.24
 allt i Rr. riksmark på Tunna. Färkt (lök matader) 3.24
 Smör 7.24 Oft 3.16 allt i lipund. Gökheln matader 9-11 mindre
 3-4 Rr. stycket gain 1.52 syfset al ejj 24 skilling fäget
 Kronan i sin därmed matader ej högre än 26 skilling. Komman
 ja som sagt detta var ai 18.33, al del han ju vara aer
 intre allt huvare iuanstända åt yhr väder, al del är

om denna om (6) min jag uppteknat åvanstaende.

"Springa kapp" var en tävlingsspel som man roade sig med i vissa orter på 1800-talet. De deltagande delade ut vitt om, att den som hamnade först hade vunnit.

Det var på denna tid ej så noga särskilt med start eller mål eller tid, att några första eller andra och tredje pris fanns ej. Vanligast var att priset i ett stop brännvin eller dyglicht.

"Klappa rep" Två personer håll i var sin ände i ett rep med tyg från marken. Dessa personer hoppade. Den som hoppa högst hade vunnit.

"Fria handet genom att manna" förekommde också rätt mycket här på andring likam karta kniv.

"Mata peppan" Två personer håll i varandras händer, med händerna tätt mot till varandra, varvid man i slagen smorrade runt. Ju längre hastighet, ju finare var det.

"Väga salt" Man satte ryggarna mot varandra, ad lyft

Så upp varandra var sin gång. Den Sam kunde
hålla på längst avsags kraftiga.

"Chinese Today" Inde såg sapp ett bräde till måttat
så häll om den knuten (en person knut ihop dock) med
händerna och pak finger och slängde den mot männen.
Männen skulle vrida runt i luften och hamna i
krödor med spetten före att slå fast i krödor.

Vidare kände mycket att gå baktillers med förbund och
ågor, utan att falla vid denne och detta har jag
ej lyckats få reda på.

"Spanna kyrka" En person lag på marken med
aramana i händerna bakom huvudet. En annan person
ställdes sig med fästena på hans händer. Den liggande
personen lyftes nu upp benerna där en stående lag sittade
hänt. Så spannades den liggande till den stående och
sina armar och ben. Ju kraftigare han var, ju
längre kunde hon haka hon dem. Denne brukar

Känd an alla i berättaren av Jämn

Det varat kraftvaran som man myckt antilde
Man siste i den särk en tunna häg. Särken bars
sedan på ryggen av en person den som arkade
ga längst längst dägshäcka med ragen hade unweit
och sedan higen erhöll han ragen i present för
sina syster. Ofta åra de historier om kraftvaran
som denne berättas här på arten från gamla
tid.

För att i lit lära av Jämnens skytspelsbyrätt, gjorde
de åtta pithäpar att de varo allt av sig ned. Van higen
spändes en ställhage även en trömhåla med skåra i
I skåran lades pilen, och ställhagen spändes allt satt
färt i pilen. Pilen bestod dock liast av en pinne
med ett spetsigt spjut i ändan. Med detta praxisarika
skytpilspeten kunde av Jämnens förtur skjuta
dig att han trodde skytpilemen. Tidens spelde om tiden
och gärna ha stor rull.

Vid kerättaren snydon 1864 - 1884 var det en mycket
vanligt både innan hem och utan hem. Vägna lågt lit
hade dena hem. Åt ett enda gille gick den stopra
utan att man skulle behöva att gillnas (hydningar)
och det var i dena tid många justadellen som
sakades istand vara flera dagar. Dessa så ett bråttop
kunde i bland vara 5-10 dagar, såvida det var
en "rikemans" bråttop. Vidare bekts och bråttades
mycket i sammanlägde till. hyastämmer eller
majgille. Å dena sammanträden breckades alltid
i regel, sedan spälva farhantligorna varor ännu
supas och åtas mycket dock under mellan aktarna
bekts och bråttades det i regel alltid. Sjukt
stämmar går ännu av stopra här då där i
luggdenna, men går ej till på samma sätt som
var i regel för det kan vara mero tungt till om för
det. Ja mycket är att berätta från dala tider men det
sagda får vara nog till nästa gång.

(Shest)